

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: D. E., nar. X, státní příslušnost Mongolsko, zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 11. listopadu 2008 č.j.: CPR-6555-2/ČJ-2008-9CPR-C220,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 11. listopadu 2008 čj: CPR-6555-2/ČJ-2008-9CPR-C220, kterým bylo zamítnuto jedno odvolání proti usnesení Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno ze dne 2.5.2008 čj: SCPP-01619/BR-XVI-CI-2008 a kterým bylo toto usnesení o zastavení řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR potvrzeno.

Žalobce v žalobě namítl, že odvolací orgán v rámci odvolacího řízení doplnil spisový materiál o trestní spis Policie ČR, Okresního ředitelství Blansko, OOP Letovice čj: ORBD-593-26/TČ-2008-16-PRP. Odvolací orgán nedal žalobci možnost vyjádřit se k tomuto doplnění spisového materiálu, čímž bylo porušeno jeho základní procesní právo stanovené v § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Dále žalobce uvedl, že odvolací orgán se ztotožnil s názorem správního orgánu prvního stupně ve věci nevyhovění žádosti žalobce o přerušení správního řízení. Tento závěr však žalobce nepokládá za správný, naopak má za to, že je v rozporu s dispoziční zásadou účastníka řízení. Pokud žalobce žádal o přerušení řízení podle § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., byl správní orgán povinen řízení přerušit. O žádosti žalobce o přerušení řízení správní orgán prvního stupně žádným zákonným způsobem nerozhodl. Pouze v odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že dle správního orgánu nebyl důvod pro přerušení řízení.

Dle žalobce žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podal řádně v souladu s § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., když správnímu orgánu prvního stupně doložil lékařské potvrzení o nemoci, která mu bránila v podání žádosti ve lhůtě stanovené uvedeným ustanovením. Žalobce namítl, že mu nikdy nebylo řádně a v souladu se zákonem zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu, jak uvádí žalovaný, neboť v tomto řízení měl být zastupován zmocněncem na základě plné moci, která byla žalovaným posouzena jako plná moc ve smyslu § 33 odst. 2 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. Dle žalobce předmětná plná moc není plnou mocí podle tohoto ustanovení, neboť nesplňuje zákonnou podmínku určitého předmětu. Byla vydána ke všem úkonům spojeným s pobytem žalobce na území České republiky, nikoliv však s ukončením pobytu. Text této plné moci nelze vykládat extenzivně, že může sloužit i pro potřeby úkonů souvisejících s ukončením pobytu žalobce na území. Nemohlo tedy z důvodu tohoto nezákonného postupu dojít ke zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. I kdyby byla plná moc posouzena jako plná moc podle § 33 odst. 2 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., přesto nemohlo rozhodnutí o zrušení dlouhodobého pobytu na území ČR nabýt právní moci, neboť ve výroku tohoto rozhodnutí byla žalobci stanovena lhůta pro vycestování z České republiky nejpozději do 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. S ohledem na tuto část výroku nebyl správní orgán oprávněn doručit rozhodnutí pouze zmocněnci žalobce, ale bylo jeho povinností doručit toto rozhodnutí také žalobci osobně, neboť tento měl v řízení osobně něco vykonat. S ohledem na tuto skutečnost předmětné rozhodnutí nemohlo nabýt právní moci a žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu byla podána řádně a včas. Nebyl dán tedy důvod, aby správní orgán prvního stupně řízení o této žádosti zastavil. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil jak napadené rozhodnutí, tak rozhodnutí prvostupňové a věc vrátil k dalšímu řízení.

Správní orgán ve vyjádření k žalobě uvedl, že předložení trestního spisu čj: ORBK-593-26/TČ-2008-16-PRP se domáhal žalobce. V odvolání konkretizoval jednotlivé části uvedeného trestního spisu, kterými následně argumentoval. Z toho je zřejmé, že je mu obsah tohoto spisu znám. V řízení o odvolání byl uvedený trestní spis přidán k podkladům, pro účastníka řízení se však nejednalo o podklad neznámý, ať už jde o druh nebo jeho obsah. Za uvedené situace odvolací správní orgán nemohl práva účastníka řízení zkrátit, neboť připojením uvedeného trestního spisu bylo vyhověno žádosti žalobce.

Pokud se jedná o návrh na přerušení řízení podle § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., k tomu správní orgán uvedl, že podaná žádost je primárně hodnocena z pohledu oprávněnosti učiněného podání. V daném případě byla společně se žádostí o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR podána žádost o navrácení lhůty k podání žádosti pro existenci důvodu na vůli cizince nezávislého, kterým byla jeho pracovní neschopnost od 18.11.2007 do 20.12.2007. Platným povolením k dlouhodobému pobytu na území České republiky však žalobce disponoval pouze do 4.7.2007. Uvedený důvod tak pro následné posuzování byl zcela bezpředmětný. Rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky nabylo právní moci dne 4.7.2007. Byl tedy doložen důvod pro zastavení řízení podle ustanovení § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. Přerušení

řízení z jakéhokoliv důvodu tak nepřipadá v úvahu, protože další řízení ve věci již nemůže být vedeno. Přerušení řízení na žádost účastníka řízení se jeví jako kontraproduktivní, neboť taková žádost je zřejmým zneužitím § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. S ohledem na zjištěný stav věci a fakt, že připojení uvedeného trestního spisu mělo pouze detailizovat skutečnosti, které byly v řízení spolehlivě zjištěny, bylo nezbytné uplatnit postup v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, zejména pak se zásadou rychlosti. Přerušení řízení za účelem předložení trestního spisu se jeví jako irelevantní.

Pokud se jedná o zmocnění k zastupování v řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, k tomu správní orgán uvedl, že ze znění předložené plné moci jednoznačně vyplývá, že jde o plnou moc dle § 33 odst. 2 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. Udělená plná moc v sobě obsahuje jediné omezení a to omezení předmětu působnosti – „ke všem úkonům spojeným s mým pobytem v České republice. Tato plná moc se vydává na žádost CP a slouží pouze pro potřeby CP.“ Úkony účastníka řízení ve věci řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu jsou nepochybně bezprostředně spjaty s pobytem v České republice. Pojem pobyt zde nelze vnímat v jeho obecné rovině, nýbrž jako omezený pouze pro řízení, jež vede cizinecká policie. K námitce vztahující se k doručení shora uvedeného rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu správní orgán uvedl, že výjimka z doručování pouze zástupci dle § 54 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. je uplatnitelná pouze v průběhu řízení. Vydáním rozhodnutí ve věci samé však řízení jako takové bylo ukončeno. Rozhodnutí je pravomocné. Ze všech uvedených důvodů správní orgán navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že žalobce spolu se žádostí o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR podal žádost o navrácení lhůty k podání žádosti spolu s potvrzením, že byl práce neschopen od 18.11.2007. Dne 7.2.2008 pak došla správnímu orgánu žádost účastníka řízení, aby ve věci žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR byl připojen spisový materiál čj: SCPP-679/BR-III-CI-2007 ve věci zrušení povolení k pobytu žalobce na území ČR s tím, že účastník řízení o zrušení povolení k pobytu nevěděl, neboť toto rozhodnutí mu nebylo nikdy doručeno. Dalším podáním doručeným dne 15.2.2008 pak žalobce žádal o přerušení řízení podle § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. a o připojení spisového materiálu vedeného u Policie ČR, OCP Blansko pod čj: 679/BR-III-CI-2007-ROZ.

Dne 2.5.2008 bylo vydáno Policií ČR, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Brno, Inspektorátem cizinecké policie Brno usnesení čj: SCPP-01619/BR-XVI-CI-2008, kterým bylo o žádosti žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky rozhodnuto tak, že podle § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.), se zastavuje řízení o žádosti ze dne 17.1.2008 čj: SCPP-01619-BR-XVI-CI-2008. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že z informačního systému policie a z cestovního dokladu bylo zjištěno, že žadatel měl vydané vízum za účelem zaměstnání s platností od 18.1.2007 do 17.1.2008. Dále správní orgán odkázal na ustanovení § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. s tím, že žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání účastník v tomto případě podal dne 17.1.2008. K osobě žadatele bylo z informačních systémů policie dále zjištěno, že dlouhodobý pobyt byl žadateli zrušen na základě rozhodnutí čj: SCPP-679/BR-II-CI-2007-ROZ vydaného dne 18.6.2007 OCP Blansko. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 4.7.2007. Vízum bylo zrušeno na základě rozhodnutí Úřadu práce v Blansku pro neplnění účelu, pro který byl dlouhodobý pobyt povolen. O žádosti o přerušení řízení

správní orgán uvedl, že pro přerušení řízení není dán důvod, neboť jsou spolehlivě zjištěny všechny skutečnosti. Rovněž tak nebylo vyhověno žádosti o připojení celého spisového materiálu čj: SCPP-679/BR-III-CI-207. Z rozhodnutí OCP Blansko ze dne 18.6.2007 je zřejmé, že povolení k dlouhodobému pobytu bylo cizinci pravomocně zrušeno ke dni 4.7.2007 a cizinci byla stanovena lhůta k vycestování do 15 dnů od nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí. Pokud by tedy cizinec pobýval v současné době na území České republiky, je zde bez platného víza a oprávnění k pobytu. Žadatel žádost nepodal v souladu s § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., a proto bylo rozhodnuto o zastavení řízení.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, ve kterém mimo jiné poukázal i na spis vedený Okresním ředitelstvím Policie ČR Blansko, OOP Letovice pod čj: ORBK-593-17/TČ-2008-16-PRP. V odvolání pak navrhl, aby byl tento trestní spis Policie ČR Letovice připojen.

O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím tak, že odvolání bylo zamítnuto a usnesení o zastavení řízení bylo potvrzeno. V odůvodnění rozhodnutí odvolací orgán zrekapituloval dosavadní průběh řízení s tím, že dne 4.7.2007 bylo odvolateli pravomocně zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání s původní platností od 18.1.2007 do 17.1.2008. Odvolací orgán uvedl, že podklady, ze kterých vycházel, byly vzhledem k návrhu učiněnému v odvolání doplněny o trestní spis Policie České republiky, Okresního ředitelství Blansko, OOP Letovice čj: ORBK-593-26/TČ-2008-16-PRP. Ze spisového materiálu bylo spolehlivě zjištěno, že platnost původního povolení k dlouhodobému pobytu byla zrušena uvedeným rozhodnutím čj: SCPP-679/BR-III-CI-2007-ROZ ze dne 18.6.2007 a doba k vycestování z území České republiky byla stanovena do 15 dnů po nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí. Toto rozhodnutí bylo doručeno prostřednictvím zmocněného zástupce dne 4.7.2007. Za této situace bylo připojení celého spisového materiálu shledáno jako bezpředmětné a správní orgán prvního stupně nepochybil, když spis nepřipojil.

Žádost o přerušení řízení podle § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. byla podána bez návrhu doby přerušení. Správní orgán po vyhodnocení shromážděného spisového materiálu žádosti uvážil, že nezbytně nutná doba pro přerušení řízení v daném případě neexistuje.

K námitce, že paní M. P. nebyla oprávněná zastupovat odvolatele v řízení o zrušení víza k pobytu nad 90 dnů, což vyplývá i z její výpovědi v trestní věci, odvolací orgán uvedl, že řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo zahájeno z moci úřední. Ze znění plné moci, kterou odvolatel paní P. udělil dne 6.12.2006, jednoznačně vyplývá, že se jedná o plnou moc udělenou ve smyslu § 33 odst. 2 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. Jde o časově neomezenou plnou moc k zastoupení pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu. Takovou plnou moc je správní orgán od jejího prvního předložení povinen považovat za platnou, dokud není vypovězena a toto vypovězení není správnímu úřadu oznámeno. Předmětná plná moc v sobě obsahuje jediné omezení a to omezení předmětu své působnosti – „ ke všem úkonům spojeným s pobytem v České republice, tato plná moc se vydává na žádost CP a slouží pouze pro potřeby CP“. Úkony účastníka řízení ve věci řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky jsou nepochybně bezprostředně spjatý s pobytem odvolatele v České republice. Případné vypovězení uvedené plné moci správnímu orgánu nebylo žádným způsobem oznámeno a ten ji proto byl povinen považovat za platnou. V případě zastoupení se písemnosti doručují pouze zástupci. Nelze se tedy dovolávat nezákonnosti postupu správního orgánu, který řízení o žádosti zastavil, když své rozhodnutí

opřel o pravomocné rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, v němž bylo doručováno zmocněnému zástupci. Prostudováním spisového materiálu OOP Letovice č.j. ORBK-593-26/TČ-2008-16-PRP nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly jiný postup. Samotná skutečnost, že paní P. udělená zmocnění na základě plné moci užívá pouze k jednomu řízení, nic nemění na charakteru a obsahu takové plné moci.

Ve správním spise je rovněž založeno zmocnění, podle kterého D. E. (žalobce) dává plnou moc v souladu s § 33 odst. 1, 2 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. paní M. P. Jmenovanou zplnomocňuje tímto ke všem úkonům spojených s jeho pobytem v České republice. Tato plná moc se vydává na žádost CP a slouží pouze pro potřeby CP. Zplnomocnění je opatřeno ověřeným podpisem zmocnitele s datem 6.12.2006.

Z obsahu kopie spisu Policie ČR , Okresního ředitelství Blansko, OOP Letovice vyplývá, že dne 2.4.2008 podal zástupce žalobce za žalobce trestní oznámení na M. P. pro podezření ze spáchání trestného činu poškozování cizích práv dle § 209 odst. 1 trestního zákona, kterého se měla dopustit tím, že žalobce zastupovala ve věci zrušení platnosti dlouhodobého pobytu. Tato věc byla odložena usnesením policejního orgánu ze dne 29.6.2008 č.j. ORBK-593-18/TČ-2008-16-PRP. Uvedené usnesení bylo pak následně zrušeno ke stížnosti žalobce usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Blansku ze dne 29.8.2008 č.j. 1 ZN 1105/2008-11.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně . Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). V daném případě soud rozhodl o věci bez jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřili ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žalobce v žalobě namítl, že v rozporu s dispoziční zásadou nebylo vyhověno jeho žádosti o přerušení správního řízení a že o této žádosti nebylo rozhodnuto zákonným způsobem.

Podle § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele; jestliže je žadatelů více, může tak učinit jen za podmínky, že s přerušením souhlasí všichni. K otázce možnosti správního orgánu v případě takové žádosti k této nepřihlédnout a řízení nepřerušit se vyjádřil Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 30.11.2010 č.j. 11A 13/2010 se závěrem, že *správní úřad není povinen vždy na žádost účastníka řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu řízení přerušit. je oprávněn tak neučinit s odvoláním na zásady rychlosti a hospodárnosti správního řízení. V případě opaku by soud umožnil výklad, podle něhož by byl účastník správního řízení oprávněn libovolně a případně i bezdůvodně prodlužovat správní řízení.*

Žalobce navrhl správnímu orgánu přerušení řízení za účelem připojení správního spisu č.j.: SCPP-679/BR-III-CI-2007 ve věci zrušení pobytu žalobce na území ČR., neboť žalobce o zrušení pobytu nevěděl.

K tomuto návrhu prvostupňový správní orgán v odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o prodloužení platnosti k dlouhodobému pobytu uvedl, že neshledal důvod

pro připojení úplného správního spisu ve věci zrušení platnosti dlouhodobého pobytu za účelem zaměstnání na území České republiky, když má k dispozici vyhotovení rozhodnutí OCP Blansko ze dne 18.6.2007 č.j. SCPP-679/BR-III-CI-2007-Roz. Z tohoto důvodu neshledal ani důvod pro přerušení řízení.

Dle názoru soudu se v daném případě jedná právě o takový návrh účastníka na přerušení řízení, který je možno nerespektovat s odkazem na rychlost a hospodárnost řízení. Zástupce žalobce do správního spisu, ve kterém bylo založeno i vyhotovení rozhodnutí o zrušení platnosti dlouhodobého pobytu žalobce za účelem zaměstnání, nahlížel dne 4.2.2008. Žádost o přerušení řízení byla podána dne 14.2.2008 pouze s požadavkem na připojení příslušného správního spisu, aby se s ním žalobce mohl seznámit. Je třeba zdůraznit, že v té době byl již žalobce zastoupen zástupcem z řad advokátů, nelze tedy mít za to, že se v problematice nemohl dobře orientovat. Bylo na žalobci, aby poté, kdy zjistil existenci rozhodnutí OCP Blansko ze dne 18.6.2007 č.j. SCPP-679/BR-III-CI-2007-Roz, učinil úkony směřující ke zpochybnění závěru o právní moci rozhodnutí o zrušení platnosti dlouhodobého pobytu žalobce za účelem zaměstnání. Pokud tak neučinil a ani potřebu jejich učinění nezmínil v žádosti o přerušení řízení, jeví se požadavek na pouhé připojení správního spisu jako snaha o nedůvodné prodlužování řízení o žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu. Není vadou, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, jestliže správní orgán o této žádosti o přerušení řízení nerozhodl samostatným usnesením.

K námitce žalobce, že v rámci odvolacího řízení došlo k doplnění spisového materiálu a že žalobce neměl možnost se k tomuto doplnění vyjádřit, je třeba uvést, že odvolací orgán skutečně nerespektoval ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu a před vydáním napadeného rozhodnutí nedal žalobci možnost vyjádřit se k doplnění správního spisu o žalobcem navrhovaný trestní spis ve věci jeho trestního oznámení na M. P. pro podezření ze spáchání trestného činu poškozování cizích práv dle § 209 odst. 1 trestního zákona, kterého se měla dopustit tím, že žalobce zastupovala ve věci zrušení platnosti dlouhodobého pobytu. Soud má za to, že uvedené porušení procesního předpisu v této věci nemohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Odvolací orgán sice trestní spis vyžádal, ale jak je zřejmé z odůvodnění napadeného rozhodnutí, při rozhodování z jeho obsahu vůbec nevycházel, v odůvodnění rozhodnutí tuto skutečnost uvedl. Pro posouzení věci bylo rozhodující posouzení obsahu plné moci, kterou žalobce udělil paní M. P. a která je založena ve správním spise. Z tohoto důvodu má soud za to, že tato námitka žalobce nebyla uplatněna důvodně.

Pokud se jedná o námitku žalobce, že nedošlo k řádnému doručení rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu, neboť paní P. nebyla zmocněná k převzetí rozhodnutí, tedy že toto povolení nebylo pravomocně zrušeno a že mohl podat žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, k této námitce je třeba uvést následující. Žalobce vychází při této své námitce z názoru, že plná moc, kterou jmenované udělil, není plnou mocí podle § 33 odst. 2 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), neboť nesplňuje zákonnou podmínku určitého předmětu. Byla-li plná moc udělena k úkonům spojeným s pobytem žalobce na území České republiky, nelze ji extenzivně vykládat tak, že může sloužit i pro potřeby úkonů souvisejících s ukončením pobytu žalobce na území.

Ve správním spise je založeno vyhotovení zmocnění, podle kterého žalobce dává plnou moc v souladu s ustanovením § 33 odst. 1, 2 c) zákona č. 500/2004 Sb. paní M. P.. Jmenovanou zmocňuje ke všem úkonům spojeným s jeho pobytem v České republice. Tato

plná moc se vydává na žádost CP a slouží pro potřeby CP. Podpis žalobce na této plné moci je úředně ověřen.

Dle názoru soudu žalovaný nepochybil, jestliže k uvedené plné moci uvedl, že se jedná o časově neomezenou plnou moc pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, tedy o plnou podle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu. Omezení se vztahuje pouze na vymezený předmět, kterým jsou úkony spojené s pobytem žalobce v České republice. Soud má za to, že se nejedná o nepřipustně extenzivní výklad, je-li pod úkony související s pobytem žalobce v České republice podraženo i doručení a převzetí rozhodnutí o zrušení platnosti dlouhodobého pobytu. Nepochybně se jedná o úkon související s pobytem žalobce na území, byť je mu takovým rozhodnutím v podstatě povolený pobyt ukončován. Přesto se jedná o související záležitost a to i s ohledem na to, že se tak stalo v souvislosti s tím, že žalobce přestal plnit účel, pro který mu byl pobyt povolen. Předmětná plná moc jím pak byla udělena právě v souvislosti zajišťováním příslušných povolení, aby mohl v České republice pracovat a pobývat. I když v rozhodnutí o zrušení platnosti dlouhodobého pobytu ze dne 18.6.2007 č.j.: SCPP-679/BR-III-CI-2007-Roz. je stanovena doba k vycestování z území České republiky do 15 dnů po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, stanovení lhůty nemá za následek, že by takové rozhodnutí muselo být vedle zástupce doručováno správním orgánem i žalobci jako účastníkům řízení. Tímto rozhodnutím nebyla žalobci ukládána žádná povinnost, proto správní orgán v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu shora uvedené rozhodnutí doručoval pouze paní M. P. jako zástupkyni žalobce. Z uvedených skutečností pak dále vyplývá, že v době podání žádosti o prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu již žalobce žádný dlouhodobý pobyt povolen neměl, a proto správní orgán v souladu s § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. řízení o této žádosti zastavil.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode

dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k

podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.

ř. s.

a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem;

to

neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Variabilní

symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 29. srpna dne 2013

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová